

Nr.	Principes	
1.	Struv	- actibus et contractibus correspiciens
2.	Furm	- pactis legitimis et contractibus ex lege merito suscepatis.
3.	Coccej	- usu et differentia factorum et pupillarum.
4.	Conradi	- pacto fiduciae.
5.	Stein	- dissonantia jur. civ. et can. cum usu fori circa pacta.
6.	Steger	- natura pacti de non petendo.
7.	Struv	- iure colonario.
8.	Hoeifel	- mercatu corporum humanorum.
9.	Coccej	- doli, culpi et negligentie praestatione in quolibet negotio.
10.	Wagner	- arbitrio judicis circa prastat. cœlge in contractibus.
11.	Bremen	- Præstatibus.
12.	Peternam	- valore factorum quibus prapa- rantur contractus.
13.	Heinhardt	- rebus in dominio publico exigentibz.
14.	Silberad	- Consalibus e. M. B. T. g.
15.	Müller	- Minuta et Bunctationes.
16.	Weiller	- Traditione rerum.
17.	Tenzel	- usum circa conventionem vel mo- ram preffandit.

Nr.	Braüder	
18.	Pentzel.	De altero tanto usurario.
19.	Br. Thomafus	On mercator usuras pretii pro merce vendita et tradita tardius soluti posuit exigere.
20.	Homburg	bad - usuris in contractibus privatis
21.	Hunold	- pacto pignoris articulatio.
22.	Foumer	Effectu hypotheca non resolutum dominium constituerit.
23.	Stern	- prescript: reluit: pignorum.
24.	Herring	- iure pignoris perdurante in domo exupa et rea de locata.
25.	Pentzel	hypotheca tacita, quatenus libet, praecipuum afficit.
26.	Goll	- senus reservativo.
27.	Schweider	auctorita publ: ad pignoris publ. confit.
28.	Bapineller	contracte emphyteutico.
29.	Masoor	- iure emphyteutico.
30.	Pentzel	- probat: et reprobat: bon. constitutorum.
31.	Hoffmann	emphyteusi
32.	Bapineller	prescript. immunitatis ab oneribus publicis.

J.

38

ORDINIS IVRIDICI
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI

H. T.
**DECANVS
CHRISTOPHORVS
L V D O V I C V S
CRELLIVS D**

POTENTISSIMI REG. POLON. ET PR. EL
SAXON. S. R. I. H. T. VICARI CONSILIARIUS AVL
DIG. INF. ET NOVI PROFESSOR PUBLICVS ORDI
NARIUS CVRIA PROVINCIALIS ET SCABI
NATVS VITEMBERGENSIS
ASSESSOR

LECTORI BENEVOLO

S. F. D

ORDINIS IURIDICI
ACADEMIA VITERBIENSIS
CATHOLICARUM
GREGORI
PATER
D
EL
MATRIS CATHOLICARUM
TECUM

R ecte aliquando gausus est
PLINIVS SECUNDVS (a)
de INGENIORVM LIBE-
RALIVM PROVENTV, cum
existimaret, multum referre,
utrum se proferant INGENIA hominum, et
publice ostentent, an debilitentur atque
obdormiscant. Ipsi certe PRINCIPES, quan-
to quisque illorum melior, tanto diligen-
tius, semper aluerunt INGENIA, non solum
propter fructum temporis praesentis, sed,
in primis, propter spem futuri. Cogitaue-
runt

A 2

(a) Plin. L. I. ep. 13.

runt enim, quod TACITVS *in uita Agricola*
(a) obseruauit, ut corpora lente augeſcant,
cito extinguantur, ita ingenia facilius OPPRI-
MI, quam REVOCARI.

Enimuero non ad gloriam et celebri-
tatem patriae duntaxat pertinet, si ingenia
prodeant certatim, atque efflorescant, sed
ſenſus felicitatis communis ad totam rem
publicam peruenit, atque omnes ordines
attingit. Quod cum intelligeret CAL-
LISTRATVS l. 12. D. de *Decur.* ciuitates
illas, quae VIROVM HONESTORVM
COPIAM habeant, felicissimas esse iudicat:
cum reliquae multas indignitates admittere
cogantur, et ne illi quidem, qui flagellis
publice ab Aedilibus caesi effent, quamuis
hoc indignum uideretur, ab honoribus arceri
possint in illis ciuitatibus, quae inter suos
non inueniant viros idoneos, quos ad rem
publicam administrandum, aut munera fufci-
pienda, adhiberent. Agnoscit illam difficultatem
VLPIANVS l. 2. §. 1. D. de *Iure immunit.*
et de PENVRIA HOMINVM conqueritur,
quae dura sit NECESSITAS, et cogat subin-
de, si uiri idonei et probi non inueniantur, qui
busdam rebus locum dare, quae, cogitatio-
ne

(a) Tacit. in Vita Agric. c. 3.

ne temporis futuri, omnino periculosa uideantur.

Quae cum ita sint, non inconsulte optimi principes de **MVL TITVDINE CIVIVM** et πολιτείᾳ laborarunt; non, ut multos inutiles et uerueces alerent in ciuitate, sed quia facilius inter multos quidam PROBI et IDONEI inueniuntur. **AVGVSTVS** enim, apud **DIONEM CASSIVM**, (a) cum de *maritandis ordinibus* uerba ad populum faceret, πολιτείᾳ in primis ἐναρδεῖσα caussā a maioribus commendatam, et gloriam populi Romani, non solum ex uirtute, sed etiam ex **MVL TITVDINE** ciuium, enatam esse, ait; cum illi, contra, et rempublicam et uirtutem oppressisse uideantur, qui, eam quasi effoetam destituentes, sterilitatem aliquam non modo ciuium, sed etiam bonarum mentium, subinde induxissent. (b) Imo uero **D. HADRIANVS** maluit imperium Romanum **MVL TITVDINE HOMINVM**, quam **COPIA PECVNIA RVM**, ampliari: cum illae sint maxime diuitiae, ad quas ipsi etiam barbari cohorrescant, si respublica ciuibus abundet. Ita enim **PAVLLVS** tradit l. 7. §. 3. D. de

A 3

Bon.

(a) Dio. Caius L. LVI. p. 656.

(b) Id. cit. l. p. 659.

Bon. damn. Hoc est, quod IULIANVS legem Papiam Poppaeam interpretatione adiuandam esse ait, cum lata sit s o b o l i s PROCREANDAE causa, adeoque V T I L I S omnino reipublicae et salutaris esse uideatur, et contineat spem M V L T I T V D I N I S et posteritatis. l. 64. D. de *Condit.* et *demonstrat.*

Igitur nemo facile dubitat, magnum securitatis P V B L I C A E momentum in M V L T I T V D I N E I N G E N I O R V M et ciuium uersari. Sed non P V B L I C E duntaxat, uerum etiam P R I V A T I M salutare est, et cum S I N G V L O R V M commodis coniunctum, si respublica M V L T I T V D I N E ingeniorum et ciuium amplificetur. Ut enim taceam fructum publicae utilitatis plerumque per omnes ordines diuidi, et ad singulos etiam, priuatosque, peruenire: tantum certe abest, ut paucitas ciuium, aut bonarum mentium sterilitas, quibusdam priuatis prodesse possit, ut augeantur potius, ex copia ciuium, priuatae cuiusuis rationes, atque ad singulos etiam quandoque insignes quaedam perueniant et praecipuae commoditates, propter quas omnino malint, rempublicam ciubus locupletari.

Non

Non attingam parentes illos, quos, sci-
mus, fuorum duntaxat LIBERORVM multi-
tudine subinde IMMVNITATEM impe-
trasse. Neque enim per LEGEM PAPIAM
POPPAEAM demum praemia illis constitu-
ta sunt, qui MVLTQS liberos progenuerunt;
sed potius longe ante illa tempora, *P. Vale-
rio et T. Lucretio Coss.* placuit, portoriis et
tributo plebem liberari, quae multos liberos
fusciptaret, et ciuitati educaret: cum satis
stipendii pendere censendi sint, qui poste-
ritatem reipublicae praestarent. (a)

Vnum tamen attinet monere, parenti-
bus quandoque liberorum multitudinem ad
GRATIAM DELICTI VENIAMQVE impe-
trandam profuisse. HADRIANVS enim,
quod DIO CASSIVS monuit, (b) si damnan-
di essent, qui multos liberos progeniissent,
πρὸς τὸν ἀγιθμὸν τῶν παιδῶν τὰς τιμωρίας
αὐτῶν ἐνέφεισεν, pro NVMERO liberorum
de poena aliquid remisit. Apud Paullum
etiam, l. 7. §. 3. D. de Bon. *damnat.* extat
rescriptum D. Hadriani, in quo caussam li-
berorum Albini, qui ex delicto sententiam
pas-

(a) Liu. L. II. c. 9.

(b) Dio Cass. Excerpt. Pedresc. p. 715.

passus erat , propter NVMERVM filiorum,
FAVORABILEM appellat : ut intelligatur;
non prorsus infructuosam fuisse MVLTITV-
DINEM , quam quis domi in familia habe-
ret.

Sed magis hoc loco meretur obserua-
ri , non SVOS duntaxat cuique LIBEROS ,
sed EXTRANEORVM etiam multitudinem ,
et omnem COPIAM VIRORVM prudentium
et honestorum , reliquis etiam patribus fa-
milias proficuum , contra , PENVRIAM ho-
minum in ciuitate , singulis plerumque perni-
ciosam et incommodam fuisse. Illud in-
primis obseruatum est , cum de IMMVN-
TATIBVS et VACATIONE quaereretur. Has
enim , constat , ODIOSAS et iniuisas fuisse Iu-
re quiritium , ut interpretatione restringen-
dae uiderentur , et cauendum , ne onera ci-
uitatis , ab uniuersis perferenda , ad paucos
et imbecilles peruenirent. Hoc VLPIA-
NVS docet , qui IMMVNITATEM , GENERI
cuiusquam POSTERISQVE datam , negat ad il-
los pertinere , qui EX FOEMINIS prognati
essent: quamuis MODESTINVS l. 83. §. I. D.
de Leg. 3. tradiderit , in aliis cauissis , POSTE-
RORVM appellatione , omnes omnino
liberos , atque etiam ex foeminis conjun-
ctos ,

ctos, comprehendendi. Sed, uti diximus, im-
munitates STRICTAM duntaxat INTERPRE-
TATIONEM admittebant. At uero STRICTISSIMA fuit illa interpretatio, si ciuitas,
quod CALLISTRATVS obseruat, l. 12. D. de
Decur. VIRORVM honestorum et prudentium
COPIAM omnino non haberet. Tunc
enim etiam illi, quibus leges IMMVNITATEM
et VACATIONEM dabant, munera pu-
blica obire cogebantur. Audiamus VLPI-
ANVM, qui l. 2. §. 1. D. de *Iure immunit.*
uix sibi temperauit, quin etiam IMPVBE-
RES quandoque ad honores et munera su-
scipienda adigeret, si necessitas PENVRIAE
HOMINVM illud imperaret. Imo uero i-
dem, quem antea laudaui, CALLISTRA-
TVS, alio loco, ne SENECTVTI quidem et
grandibus natu penitus pepercit, si ex EA
CIVITATE sint, in qua non facile VIRI
SVFFICIENTES publicis muneribus inueni-
antur. l. 5. pr. D. de *iure immunit.*
Quamuis enim ceteroquin in ciuitate
Romana propemodum eadem VACATIO
et IMMVNITAS SENECTVTI, quae
magistratibus, tribueretur; tamen necessi-
tas iubebat, ut, propter HOMINVM PE-
NVRIAM, etiam senes ad munera publi-

B

ca

ca suscipienda cogerentur. Ex eodem fonte deriuatum est, quod etiam MINORES uiginti quinque annis, secundum CALLISTRATVM, EX CAVSSA, ad munera publica quandoque admittantur. l. II. D. de *Decur.* neque illis proposita inmunitas, quam VLPIANVS ait MINORIBVS XXV. annis ab ipsa fere natura esse attributam. l. 8. D. de *Muner.* Idem enim VLPIANVS alio loco rem interpretatur, et, si uiri IDONEI deficiant in ciuitate, multa extra ordinem recepta esse, docet, ut ne senibus quidem aut minoribus parcatur l. 2. §. 7. D. de *Vacat.*

Illud certe ex his, quae adhuc obseruata sunt, apparet, IMMUNITATEM et VACATIONEM, uel a NATVRA, uel LEGE, uel ab ipso PRINCIPE, quibusdam ciui bus concessam, non omnino PERPETVAM fuisse, multa arbitrio iudicis permissa, saepius haec beneficia restricta per INTERPRETATIONEM, non raro propter CASVS IMPROVISOS et REPENTINAM aliquam NECESSITATEM, in primis propter PENVRIAM ciuium honestorum, neglectum ius uacationis et immunitatis, denique incertum fere et non satis tutum huius beneficii fructum ci uibus

vibus fuisse. Sed de his et similibus copiose exposuit Cl. CANDIDATVS noster,
IOANNES CHRISTIANVS SCHVMANN,
Dresdensis, Aduoc. Immatric. et Notar. Publ.
Caesareus, cuius honori ut inseruiremus, haec
a nobis disputata sunt. Ille suo exemplo,
uitaque ante acta, comprobauit felicitatem
nostrorum temporum, quibus nunquam de-
sunt INGENIA PROBA et ERECTA, ad fru-
ctum praesentem, et spem temporis futuri,
comparata. Igitur ipsum audiemus.

Dresden anno MDCCIX. d. XIX. Februa-
rii, patre CHRISTIANO AVGV-
STINO SCHVMANN, Calculatore
Aerarii Regii Steuralis, matre IOHAN-
NA CATHARINA, IOHANNIS
HIERONYMI HOFFKVNZII,
quondam librarii Regiminis Regii et Ele-
ctoralis, (nostrri CANCELLISTAM
appellant) filia, prognatus, a teneris an-
nis dexterrimorum Virorum priuata insi-
tutione usus sum. Postea uero, elementis
litterarum et pietatis, quibus iuuenilis aetas
imbuenda est, enutritus, mox traditus sum
B 2 fidei

fidei Cl. GELLENII, quondam Recto-
ris Lycae Dresdensis, atque Cl. ZIEGEN-
HALSII, qui nunc Dresdae Conrectoris
munere summa cum laude fungitur, quo-
rum fide et institutione me multum profe-
cisse gratissima mente profiteor. Positis ita
fundamentis litterarum, quae ab humani-
tate nomen ducunt, ad Academicarum di-
sciplinarum studium, Lipsiam me misit pa-
rens: ubi Viro, summe reuerendo D. HEN-
RICO KLAWSINGIO, sceptrum Aca-
demica teneute, numero ciuium Aca-
demicorum, d. XVII Mensis Maii Anno
M DCC XXVII. sum adscriptus. Ini-
tio Philosophiae praecepue operam naua-
ui, atque Collegia Cl. D. AVGUSTI
FRIDERICI MULLERI frequen-
taui, simul in elementis Iurisprudentiae
accipiendis Excell. D. KVNHOLDVM
atque D. KAESTNERVM duces ha-
bui. Postea huic studio totum me dedi,
atque

atque Ill. GRIEBNERI, Icti Consum-
matissimi, lectionibus publicis atque pri-
uatis, quibus Ius Naturae, Institutiones,
Pandectas, Ius Feudale, Ius Protestan-
tium ecclesiasticum, ordinationem Pro-
cessus Saxonici recognitam, explicauit
et illustrauit, interfui. Historiam tem-
porum et doctrinam Iuris publici, Vi-
ris Excellentissimis, MASCOVIO at-
que FRANCKENSTEINIO, docen-
tibus, insigni cum fructu tractauit. Deinde
in disputando me exercitus, primum,
D. III. Aug. Anni M DCC XXIX. di-
sputationes Theor. et Pract. arb. Consangu.
et Affinit. I. et II. ex Gymnasio Polemico
MENCKENIANO, sub Praesidio
Exc. D. KVNHOLDI, deinde, theses
quasdam Iuris controuersi secundum or-
dinem Pandectarum, sub Praesidio Ex-
cel. D. ANDREAE FLOREN-
TIS RIVINI, qui nunc in hac

Academia Vitembergensi munere Professoris Publ. Instit. nec non Facult. Iurid. et Curiae Prouincialis Assessoris, conspicuus est, D. VIII. April. Anni MDCCXXX. publice defendi. Absoluto quadriennio studii iuridici, Anno MDCCXXXI. ab Academia Lipsiensi Dresdam reuersus, et ductu Praeclarissimi Dn. ERNESTI CHRISTIANI LEHMANNI, Primarii Procuratoris Steuralis, cuius benevolentiae multame debere gratissimus agnosco, per aliquot annorum seriem, ad tractandas causas, quae in foris obueniunt, sum progressus. Tandem huic uitae generi, quamuis a fori strepitu non nihil abhorrem, sensim assuetus, Anno MDCCXXXIII. specimen, quae lege Sax. ab iis, qui ad praxin forensem aspirare cupiunt, exiguntur, apud Facultatem Iurid. Lips. et deinde in Regimine Regio Dresd. edidi, et ex illo tempore

re

re causas clientium in superioribus et inferioribus iudiciis tractauit.

Hactenus Candidatus noster.

Sed his quidem artibus enutritus, atque in hac palaestra per tempus non exiguum uersatus, mirifice profecit, et, cum nuper periculum sui faceret, doctrinam multo studio quaesitam et rerum forique usu confirmatam Ordini nostro, in utroque examine, eo successu comprobauit, ut dignissimus uideretur, cui honores in arte nostra summos, quos a nobis petiit, cum bonis omnibus, et gratulatione omnium, promitteremus. Hos igitur ut proxime adipiscatur, mori maiorum satisfaciet, et d. XI. Nouemb. in Auditorio Maiori, Praefide Viro Illustri et Magnifico, Dn. GEBHARDO CHRISTIANO BASTINELLERO, ICto, Sac. Reg. Maiestat. Poloniae, ac Princip. Elector. Saxoniae, Sacri Romani Imperii hoc tempore Vicario, a Consiliis Aulae, Codicis Professore Publico, Curiae Prouincialis, Senatus Ecclesiastici et Scabinatus Professore, Ordinis nostri Collega Seniore, Patrono meo diligentissime

sime colendo , Dissertationem inaugurale m
de eo , quod iustum et aequum uidetur , in
Praescriptione immunitatis ab oneribus pu
blicis , a se concinnatam , horis ante et post
meridiem consuetis , publice defendet.

Ipsae pro illo litterae et Musae depre-
cantur , ut res prosperrime succedat . Sed
Vos quidem , Rector Academiae Magnifice ,
Perillustris L. Baro , Patres Conscripti , de-
nique Vos omnes , qui uirtuti et ingenii fa-
fetis , tum Ordinis iuridici tum meo nomine
uehementer et enixe rogo , ut Candidati o-
ptime merentis laudi et honori praesentes ani-
mis linguisque faueatis . P. P. Dom. xxii post
sacrum Trinit. Anno , quam salus parta est ,
cii cii cc xxxx

VITEMBERGAE

LITERIS EX OFFIC. EICHSFELDIANA

00 A 6470

A

VD 17
VD 18

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

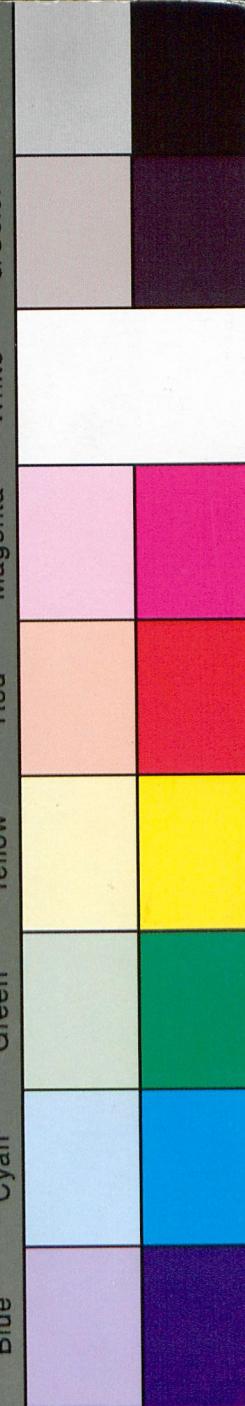
Green

Cyan

Blue

Centimetres

Inches

ORDINIS IVRIDICI
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI

H. T.

DECANVS
CHRISTOPHORVS
ADOVICVS
CRELLIUS D

NTISSIMI REG. POLON. ET PR. EL
S. R. I. H. T. VICARI CONSILIARIVS AVL
F. ET NOVI PROFESSOR PVBLICVS ORDI
VS CVRIA PROVINCIALIS ET SCABI
NATVS VITEMBERGENSIS
ASSESSOR

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.